

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕВОДОМ.

Видав: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВІЦЬКИЙ.

Довги і політика.

Не маємо наміру давати спеціальні економічні статті, засідані цифрами. Крім професіональних економістів мало хто в силі уявити собі нині на підставі цифр реальне відношення в державах і між державами. Нас цікавить справа з наскрізь політичного становища. Відомо, що на дні найскладніших європейських конфліктів лежать недорозуміння грошей. Окупація Рури і Надрени, хвилювання дружби і ворожечі між Францією і Англією, визнання Сойтів Англією та Італією, нерішаюче становище Зединених Держав супроти європейських комісій, нарад і з'їздів, і скілька інших політичних фактів передвоєнної ваги — все це економічні недорозуміння.

Чуємо щораз частіше про спроби санкції європейських французів. Такі держави як Росія — а є її Україна і Німеччина живуть надію, що вже перейшли момент найвищої кризи і є на шляху «відбудови». Американський державний секретар для торговлі, Герберт Гувер каже, що світова ситуація економічно сповна надій. Здається, що в теперішньому моменті європейська політика входить у стадію, коли хоче вирішити заплутані політичні справи з головною увагою на причину цієї заплутаності: економію. Прихід до влади робітничої партії в Англії приводить саме на час, коли Франція під тягарем клопотів винесла стильність порозуміння з Німеччиною у сфері економічній.

Політика останніх років велася під знаком економічних неконсервативів Версальського договору. Німеччина не в силі була сплатити всього довгу союзників і тому втратила охоту сплатити бодай його частину. Франція у звязку з воєнними репараціями домагалася від Німеччини гарантій і зайника й територію. Англія не могла погодитися на знищення економічно Німеччини. Сойтська Росія заявляла несподівано, що не має наміру платити всіх відшкодувань. Зединені Держави чекали на даремно на міжнародну конференцію, скликану на впovіні реальних основах, щоби зайніти розподілення усіх новосвінних ратушків і порахунків. Відомо, що Америка як головний віртель європейських держав, с не меншою заинтересованістю вони самі у поладнанню конфліктів, які стоять на верепоні до економічної відбудови Європи.

Недавно заступник голови банкового тресту у Нью-Йорку, Фред Кент, помістив довшу статтю на тему ролю Америки у згаданій справі, він звернув увагу, що найприкріпліше питання: фінансову спроможність Німеччини можна вирішити тільки на шляху всеєвропейського порозуміння з участю Зединених Держав. У т. зв. питаннях німецьких репарацій є три різні пункти, які треба звести до одного: сути довгу, способ плачення і гарантії. Франції найбільше залежить на гарантіях. Автори германського договору малівши усього на увазі забезнеченні себе перед новою війною в Німеччині. З цією думкою Франція від випусків працює над створенням посередньою держави на лівій березі Рейну. Крім цього зберігть у ре-

звіті територію Рури. Але з огляду на те, що сама мусить платити Союзникам, питання німецьких відшкодувань не перестає бути пекучим потребою. Сума, якої домагається Франція, мусить бути розкладена нині на довшу мету, щоби її сплати могла бути можливою.

Ланцюг віртілів і донжонів є нині такий довгий, що коли одні кільце з нього витягнеться, він розривається. Тому інтерес одного віртілів є інтересом усіх інших. Репараційне питання може бути розвязане тільки за згодою всіх і в загальній інтересі віртілів і донжонів. Повоєнна політика покористувалася сумним досвідом останньої війни, в якій народи не вага-

лись програти війну, на те, щоби одночасно знищити противника. Польща ведена в атмосфері фінансових повсесніх обрахунків розбіглася об дилетанта: держава, якій залежало на знищенні свого сусіда, мусила думати одночасно про те, щоби цей сусід був у силі заплатити їй довги. Найти такий уряд як союзький доходить нині до висновку, що економічна відбудова мусить прийти на чергу державної політики по питанні економічного розвитку. Нічого вже й казати про Францію супроти Німеччини.

Зажко нині передбачити, чи Европа при помочі Америки дасть собі раду зі своїми економічними клопотами. Але немає сумніву в одному, що політика, яка нехтує економією, раніше чи пізніше, починає у всіх своїх домаганнях простиагти руку за — позичкою.

Наддніпрянська Україна.

Останнє число (6.) берлінського «Літопису» принесло дуже цікавого листа з Києва. Лист кінде ярко світло на сучасне життя в центрі України і тому постараємося коротко перевести його зміст.

Українське село буде. Починено бідні з т. зв. «ножіші». Ариши перекалю, що коштували перед війною 12—15 копійок, коштую тепер одного карбованця золотом, коли в той сам час один пуд жита коштує лише 25—30 копійок золотом. Ось так виглядають ці страшні «ножіші», що руйнують наше село. Фабричних виробів ніхті не може докупитись, бо вони єуже дорогі, а одиноке джерело доходу селянина хліб — кazoчно дешевий.

Попри цю нужду села шириться тепер між народом багато всіх нових сектантських, релігійних наук. Виступають всікі «пророки» тих сект і вербують іхні релігійно-містичні громади. Автор листа каже, що виною того нового релігійного руху сам уряд завдяки його хибній релігійній політиці. Нераз тягнуться селяни многолюдні процесії, що прямують до тих місць, які славні чудами. Уряд не може цього руху припинити ані здавити, бо репресії спричинили бі відрух мас, що для влади не є вказаними. Однокім рятунком від цеї хорбової психози може бути лише піднесення культурного рівня українських народних мас. Однаке на це треба багато літ часу.

Зате в містах представляється справа зовсім не так. В місті життєвий живчик більше незвичайно інтенсивно. Шалений життєвий хоровід веде «неп» чи краще реалізатори «непа» (нової економічної політичної). Для них то існують численні ігорні доми, інтимні театри, кабарети, оперетки, кафешантан, рулетка і т. д. Ані влада, які правлячі партії не стараються припинити ту розузданість нових величезних торговців. Життя це автор порівняє зі скаженням псом, спущеним із ланцюга, якого нікто сиза не відниме від шату, хиба смерть.

Та є в Ізяславі відрядних прояв у життю теперішнього Києва. Перш за все в Києві, серці України, розбіться мозок нації. Тут живеться 22 тисячі студентів. Впавши че всі

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Рівне, Рівненськ. вул. 10, II поверх.
Кonto пошт. № 143.322.
Адреса для телеграм: «ДІЛО» Львів.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передплату.
Рукописи не повертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячна в інваліді 1,500,000 Мп.
В Амстердамі 1 дол., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 13 лір, Німеччині 13 зліт.,
п. марок, Швейцарії 5 шв.,
фл. Чехословаччині 30 крон,
Румунії 150 лей, Болгарії 60 л.,
Австрії 130,000000 мк. Зніча адреса 1000000 мк.

В свою оголошень
звертається до Адміністрації.
—
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
300.000 Мп.

Супроти нової підвісок цін друкарських робіт амушені ми з днем 15. с. в підвісити цін одного примірника на

300.000 Мп.

а місячну передплату на
7.500.000 Мп.

Вл. Переплатники, що не виплатили ще передплати за лютий мусить мати на увазі отсюди 1—3 високу.

ротби, а Кияне твердять, що назавжди спрощено творити українську національну культуру. Творення національної культури мусить для нас стати самоціллю. Не кіївському гроунті одна й друга сторона вийшли з того компромісово. Зийшли одні й другі на цю, що без огляду на це чи творення національної культури є самоціллю чи ні — треба всю справу української культури та мистецтва трактувати серйозно. В Кієві основано філії харківських літературних у-группувань «Плуга» й «Гарту».

Біля Кіївської Академії Наук туртується кіївська літературна група «Макохівські», що улюблена свої літературні вечори. Членами її є Загуд, Зеров, Косинка, Осьмачка, Рильський, Філіпович і інші.

Одною із замінних літературних вечорок була в Кієві вечірка «Плуга» дня 12. грудня 1923. р. На ній була лекція Савченка про літературні напрямки в українському письменстві. Прелегент дуже високо оцінив творчість відомого українського поета Олеся. Поетів є дуже багато на Україні та немає замінних поетів. Найбільше вибирається з поміж поетів Ханльовий.

Найбільшого шуму наробило повстання в Кієві театрального обиднання «Березіль». На чолі того обиднання стоїть Лесь Курбас. Він шукає нових шляхів на полі театрального мистецтва. В його театрі виступають не особи, індівідуальності а маси. До тепер дано чотири таких вистави а саме: «Газ» Кайзера, «Джімі Гіттінг» (композиція Курбаса на основі Сінклера) «Жовтень» (композиція Березільє) «Рур» (рівнож композиція Березільє). Виставами цих річей Курбас здобув собі величезну славу. Москві жалють, що він Українець а не Москві. Він став великою цінністю. Українську театральну справу підняв він на незвідану висоту. До обиднання «Березіль» належить вже понад 500 членів. Діяльність його поширена в Ізяславі. В посідання «Березіль» передається був театр Соловцовів, в якому до тепер була російська

Пр. 164. 24. В імени Рівненського Головного Суду складений картотичний відповідальний в Львові рівненським Прокурором Дієвським, що засів часопис «ДІЛО» число 31 з дні 10. лютого 1924 р. в артикулі під заголовком: 1) «Новинки» а) в устній поміж сповідями: «Святочества» і «Діло б. в. к.» містить в собі статтю виступу з 130 зак. кар., узимі доказовану в дні 9. лютого 1924 року конфіскацію за окрадану і заряджену зломаючим цілого пакету і видав її думки

б) 493 закону краєго засідання діяного позиціонування того друкового пакета. Зарядки видав пакету зідальному редактором та часописом, щоби це рішення помістили безпосередньо в пакеті часописі: 2) то на першій сторонах. Незважаючи того, що пакету потрапив за собою на суді з позиціонуванням в 5 21 лір, друга, в 13. XII. 1922 р. в. д. № 6 в ет. 1986, в Кієві засуджену за пересування на грошах за 4,000,000 Мп. — Львів, дні 12. лютого 1924 (Планк начальник).

зrama. Мимо всього однаке Березінці голодують.

Київ інтересується тепер дуже справою пам'ятника Шевченкові. По всякій правдоподібності тепер справа ця буде зреалізована, а пам'ятник стане містичним пам'ятником Миколи I. в Миколаївському парку згідно з проектом комісії. Розписаній конкурс на проект пам'ятника. Комісія трактус дуже срізно старий проект Гавричка. На могилі Шевченка мають збудувати

рівнож пам'ятник у виді обеліска. Робляться заходи для поставлення пам'ятника Лисенкові, збиряються на ту ціль навіть гроші. Деякі круги хочуть чіднати питання про збудування пам'ятника Франкові в нагоди наближаючогося ювілею десятиліття його смерті.

Нетерпеливо віждають в Київ повернуту Михайлова Грушевського. Намічається його вибір на голову Української Академії наук.

Громова Пос. Святої Ходоцької, виголосена в польському сімі 18. лютого 1924 в справі "ревіндикації" луцького православного Собору.

Висока Палато! Для 12. грудня м. р. конституційна комісія розглядала внесення в справі ревіндикації цілого ряду святинь на склад. Тоді зроблено в ліві резолюції, які могли бути в тій матерії конституційною комісією як така, якою комісія законодатного тіла, а саме: „Сей вимагає уряд предложить загальній закон відносно православних церков”. І друга: „Всі поодинокі спори, чи то переказання церков в користь православних, чи католиків – відрочуються до часу видання загального закона”... Більшість конституційної комісії і представник уряду та начальник Стрежанковського приїхали до тих моих двох пропозицій, не виключаючи останньої. Так ззвучав текст звіту комісії, однаке на місці велике здивування не було в ухвали комісії тієї місці другої пропозиції відносно відрочення ревіндикації поодиноких святинь до часу ухвалення загального закона. Супроти того доповідною що недостачу і зголошує ту саму революцію. Революція звучить ось так: „Сей вимагає уряд, щоби всі спори ревіндикації поодиноких святинь відрочив до часу видання загального закона відносно всіх спірних церков і костьолів”. Підтримуючи прінцип тієї революції і бажаючи бути логічним та консистентним, а усю рішучістю висловлюючи проти пропозиції негайного видання католикам православної церкви в Луцьку і то з отсіч мотивів: 1) Така пропозиція, ухвалена тільки незначною більшістю голосів, тоді правительствою більшістю (тепер тієї більшості нема!) є суперечна з провідною думкою першої ухвали, до якої пріщепово присідалася ціла комісія і представник уряду, і тому як виняток суперечить загальному правилу; отже проста логіка проповідь проти другої революції про негайне відображення святині. 2) Та ухвала є неслушна в прінципі. Внескодавці говорять, що святиня в Луцьку була забрана її Бернадинам за їх чинну участі в січневому повстанні і перемінена російським урядом на православний собор. Супроти того польський народ має обов'язок направити доказане насильство. Така є головна підстава відносно негайної ревіндикації святині в Луцьку. Є це наскрізь помилкове твердження. Історична правда говорить що: зовсім інше і сьогодні з приємністю чув я, що кс. референт Кубік зазнав вже зовсім інше становища що до Історії Й історичного походження тієї святині і говорив яраз те, що й я буду говорити. А саме: п. Войнич а сьогодні і п. референт більшості комісії (кс. Кубік), отже п. Войнич, автор найновішої книжки про Волинь, який був даскав прислати нам ту книжку, пише, що ще в 1853 р., т. зв. ще перед січневим повстанням чин Бернадинів знесено, отже твердження на комісії послів „Звіонку Людово-народового”, що чин Бернадинів знесено за те, що він брав чинну участь в повстанні, є неправдиною. Дальше внескодавці кажуть, що костьол був відібраний для православних після січневого повстання, т. зв. найпізніше в 1864 р., як однаке сам п. референт твердить, як і п. Войнич, на якого книжку покликуються що богослужіння в тому костьолі

постанова делегата уряду п. Романа поїзде, що Остробрамський монастир першіно в р. 1514 був збудованій як православний. Таким чином принцип є той, що Остробрамська церква була православна, а що описі її відбувалася людністю і оо. Василієве, то тепер належиться уніатам, а тому, що уніатів же там нема, отже католикам. Тому прошу панів, щоби від тієї самії причині і його розуміння скотили припорошити і до нашого православного собору в Луцьку, а лишили на боці історію. Презінь сама і сьомова комісія не є толстиством для історичних дослідів. Ревіндикація, ізвіт історично неутримована, була би для нас відома зрозуміла, колиби тієї ревіндикації вимагала реальна потреба. В принципі що не маємо проти того, щоби церква – ізвіт така, що від півнів є православною святинею, була тепер віддана в користь католиків, коли зявляється того дійсна потреба. Внескодавці намагаються доказати конечність ревіндикації святині в Луцьку і в тій точці погляду, з точки погляду реальних потреб. Іх внесення звучить (читає):

„Католицька людність діймаючи відчуває недостачу католицького костьола. Головно на терені Луцька і в проміні 30 верств належить тільки одна катедральна святиня в Луцьку, яка не може помістити 16 тисяч польських парохіян, під час коли православне населення на тому самому терені має понад 30 церков, не рахуючи каплиць. Коли в самому Луцьку на 7 тисяч католиків є ледви 3 тис. 500 православних, православні мають належні церкви, так що одна з них на лівому березі Стиру є зачинена із заходу відніх”.

Так твердить внескодавці. І знову неправда. Муши це спростувати: почуваюся дуже щасливими, пацювем, що в даному випадку можу оперувати урядовими даними. Отже католицька людність Луцька і його

околиць в проміні 30 верств має не одну, але 12 святинь, а саме... (протести). Вичислюю, прошу рахувати: в самому Луцьку величезний, найбільший в Луцьку катедральний костьол – 1, костьол при візниці – 2, великий гарнізоновий костьол в угороніх, перероблений в церкви – 3 (Голос із правині: гарнізоновий не рахується, то каплиця!), костьол на передмістю Краснім при духовній семінагії, який колись був православною шпитальною церквою – 4 і 5 костьола на цвинтарі (Голос на цвинтарі: То не жаден костьол, тільки цвинтарна каплиця); кас. Ментерис: Ви не можете відірвати каплицю від костьола, ви там образовані!

Укажу, що як посол можу гордити тільки до цілого сіму, і поки що би я свою посолську гідність і достоїнство цілого сіму, коли відповідаю на такі оклики поодиноких послів (Голос: Бути не може відповісти. Відайте тільки тут же! – Доугий голос: 1416 костьолів віддавте нам, що нам за брав уряд!).

Отже в самому Луцьку є 5 католицьких святинь, а в околицях Луцька мені відомі є такі костьоли: На стації Ківерці у віддаленні 12 км відбудований в залиничному депо дуже простий костьол, дальше в Несвіжу – 18 км. мурований костьол, третій в Торчині в 20 км. четвертий в Рожищах при залиничному шляху в 22 км. величезний костьол і т. д., отже я вичислив після 9 костьолів і це хіба вистане. (Голос: А дех ті 12?). Трьох не знаю, я кс. Кубік що вичислив? Ніщо. А те що говори, то часом розміналося з історичною і фактичною правою. Але що дуже цікавий факт, який свідчить про те, що католицьким Луцька зовсім непотрібний новий костьол, а це ось який факт: була православна церква в будинку гімназії, тепер перероблено її не на костьол, а на бальзу салю.

(Продовження буде.)

З діяльності Українського Парламент. Клюбу

Польонізаційні болічка.

Посол А. Пащук і тов. внесли у варшавському сімі інтерпелашю на адресу міністра земельної реформи у справі надання земельного уряду у Володимирі Вол. В інтерпелаші кажеться:

„Секретар повітового земського уряду у Володимирі Вол. Ковальські отримав у берестейському пов. ділянку землі величиною в 30 моргів, як військовий кольоніст. З огляду на те, що використування тою землею було для Ковальського невигідним, замінив він оту землю якимось робом на іншу, якою тепер володіє. – У Володимирі Вол. була церковна земля, яку винаймали від ряду літ місцеві безземельні і малоземельні селяни; тепер цю землю забрано від них для держави й розпарцельовано поміж державних урядовців. Але урядовці не управляють самі цієї землі, а віддають її місцевому населенню на різних умовах. В числі урядовців, теперішніх власників, належить також отої самий Ковальські. Така гостіндарка в містечку де поміж селянським населенням панує голод на землю, і надумані, тим більше, що напр. пан Ковальські має в аренда більшу земельну посільсть у містку поміщиця Дверницького та одночасно є державним урядовцем.

З-огляду на те відповідні питання пана міністра: 1) чи йому є відомий повинний факт; 2) що він думак робити, щоби такі факти не траплялися; 3) чи п. Ковальські буде повідомлений ділянки землі; 4) чи міністр притягне винуватця до відповідальності.

Військові ревізиції в Городенці.

Посол Б. Козубський і тов. внесли у сімі на адресу міністра військових справ інтерпелашю у справі

військових реквізіцій, доказаних у громадян Колінки й Торговиці городенського пов.

Польські війська перевели з кінцем січня і початком лютого 1923 р. великих реквізіцій у господарів у Колінках, Торговиці й Стрільчі городенського пов. Війська позабирали хабани, барабани, кури, гуси, збіжжа, фасолю, солонину і т. п. З того приводу пошкодовані громади внесли в квітні 1923 р. заявлення до Д. О. Г. з прошзою призначити їх в адміністративній дорозі від школування. Після довгих короводів, з невідомих причин – забути щоби позбутися неприємної справи – одіслано ту заяву до управи Інженерії і саперів у Львові (до ч. 1892). Листом з 19. грудня 1923 р. ген. дивізії Санджевські позіміні заступника пошкодованих алв. д-ра Т. Окулевського в Городенці, що наперід названої справі передав після переїзду вступних доходжені до команданта корпусу в Познані, з огляду на притягність полку до перевірки реквізіцій, до Д. О. К. н-р 7 у Познані. Про заявлення торговицьких селян ген. Санджевські нічого не згадав. (Лист Д. О. К. н-р VI, Львів ч. 25021 (Жал.) 3215/23-29 полку мінних стрільців, карія експедиція). Тимчасом до Городенки приїхав станславівський воєвода Юрістовський й до його згадавши, що реквізіція харчів для війська була переведена на підставі обов'язуючих приписів про виконання розпорядження влади (тут наведено параграфи міністро військовораджування).

17. IV. 1858), при чому ті обов'язувачі приписи не суперечать 99 ст. польської конституції. Нескільки реквізіція перевищала норми звичайно запотрібуваних, то задоволення доказаних претензій можна домагатися від компетентних військових влад". — Наредін восьмогою приписи перелконституційного азтейського розпорядку не мають тут очевидно в якого поширення (в інтерпеліції наводиться юридичні аргументи). Тимчасом покицьтування належності за безправно забрані харчі втратили наслідком девалюації цілком на вартості, яку треба би хіба переважувати на мілони.

Очевидно, що військові власти тим не турбуються, бож харчі забрані в селян українського населення, щоб то національної меншини, отже проти конституції Ст. 121, фактично глувується в признахах конституцію прав польських громадян. Влада відсилає заявлення від Анни до Кафі, а селян не можуть отримати свого відшкодування.

З огляду на все те, підписані на інтерпеліції посли звернулися до військового міністра із запитом: Чи ця справа має вже так залишитися чи військова влада, тіка смергільна. При переводженні розпорядків, думас в супереч обов'язуючим законам мовчанкою присягти на чисте відшкодування, чи може все таїні бодай після більше року влада ві-

зьметися до волагодження цеї справи.

Справа Битого шляху Глинняни-Задвіра.

Посол Тома Приступа Й. Тов. внесли у сейм на адресу міністра публичних робіт інтерпеліцію у справі "битого стану битого шляху (шосейної дороги) Глинняни-Задвіра у перемишльському повіті Сх. Галичини.

Від залізничної стації Задвіра веде до м. Глинняни пов. Перемишль 12 кілометрів шосейна дорога, побудована гостинським урядом. Ця дорога має велике комуніканічне значення для половини перемишльського повіту. Під час світової війни на дорога була дуже знищена і до теперішньої хвилини ані уряд, ані новітова управа в Перемишлі не спішить з її направою. Найдавнішою шляху не можна направити насипуванням ріни або землі; він потрібне основної перевороти, чого місцева бідна її зруйнована під час світової війни людність не в силі виконати з елементами фонта.

Підписані на інтерпеліції посли, не відмінивши факти, звернулись до міністра публичних робіт з запитом: 1) чи є відомим міністрові жахливий стан битого шляху Задвіра-Глинняни, і 2) що міністр думас зробити, щоби ту дорогу в як найкоротшому часі відбудувати?

одинокі точки проску: Привілей виборчої курії і засіда плюральності наслідує прінцип конституції про горожанську рівність. Признання подвійного голосу державним і сандомирським урядовцям має на шляху уможливлення правителству переволження виборів по правителству думці. А теперішні, які криється в признанні додаткового голосу учесникам польських воєн і тим, що володіють польською мовою словом і письмом, є надто наглядна. Тим більше, що цей припис, який призначає додатковий голос за знання польської мови, має відношення до сіл і міст.

На цим засіданні правителствуний проект відсутній відомості боронив речник віщеполяркії — Козловський. Крім цього забирали голос Путек ("Вільне"), Яворський (ППС), Попель (НПР) і Ердман ("Пласт"). Цей останній, очевидно, викручувався сіном.

Після перерви дискусії над цим проектом в імені скарбової комісії пос. З. Сейда реферував справу законопроекту про охорону ліковарів. Дальшу дискусію над обома проектами відложено на 19. II.

Іменем Українського Клубу пос. Сергій Козицький згадав інтерпеліцію в справі переслідувань польською владою Українського Університету та української преси.

МАЛІ ФЕНАСТОМ.

Сніг на даху або з весняної фільмофії.

Весна є кінематографом, які є уявляють собі географії, петрофольєї і інші специалісти від погоди. Учени, пічтей і календаром можуть познавати її з книжок. Ми, люди практичні, викодимо на вулицю і забуваємо кальоці, стверджуючи, що осеня. Є тисяч способів познавати весну: чи на підставі розкоші з жінкою, яка хоче носити червіків, чи на підставі інших законів про "весні підвісні", чи на підставі масових арештів, чи стоять у зважку з бажаннями про "весну з весною" — кожий має інший спосіб і присмак. Одна з найбільших постачань, я бачив передчора. Виходи з дому, як юноша не буде і попадеть під величезні груди снігу, який скидують з дахів на людські голови, а як є юноша, на хідниці?

— А що тає? — кричить приголомшений підстаркуватий, судя перед яким посом панівським купа снігу.

— Весна, прошу пані! — відповідає шевський хлопець, пробежкаючи біля іншого провокаційно на одній сові і в червінках дівочих на глум з власної професії.

— Не весна, а синінство так скидати сніг людям на голову! — обурюється другий уздовжеч.

Це є синінство, але це є і весна. Так вона в нас починається!

Або коли відоме: весною. Весна є символом надії, відродження, зелені, мартових котів і всього кращого. Вірюю, що все це краще паде нам одного дня нечайдо моя сига з даху на голову. Убід або покалічить — байдуже; важко те, що це буде зінок весни.

Ця фільмофія стала якою передмінною передчува, коли в Ініо під рядом до неї, з якою скидували сніг на хідники заліті водою.

Передмінно біда чепурно збрала, без журна лама. Якісь добродій запримітиві, що вода зовсім не здак собі спази з того, що діється на вулиці, звертає їх увагу:

— Будь ласка, зайдіть з тротуару. Тут же можуть нас убити... бачите, які куси леду падуть...

А вона:

— Де ж маю піт? там у це болото як будуть виглядати мої нові червіків?

Це є весна фільмофії. Що людина варта на весні без червіків? А коли її після педозації по голові, червіків не хоче мусить попускатися?

Орест Орлов.

З ПОЛЬСЬНИХ Справ.

Себе.

Польський сейм застав дій 15. II. ми молотити законопроект про громадське самоврядування. Іменем Українського Клубу промовлив в цій справі пос. Васильчук, піддав його річеві критиці і поставив високий на відкінення тих точок законопроекту, які звернені проти інтересів українського народу, захищаючи, що в редакції правителства цей законопроект є засадом на права демократії вагалі. Іменем Білоруського Клубу пос. Таращевич заявив, що правителственный проскіт ломить польську конституцію (теоретично!). Представник Жидів — д-р Індлер "говорив по-

3 Польська. З життя "Берестейської Просвіти". Одним з кращих надбань молодої берестейської "Просвіти" за минулі рік її істнування треба призначити про ведену минулі осені під керуванням артиста В. Авраменка школу національного танця. Талановитий піонер цієї нової волни нашого мистецтва зумів запалити нові вогні в сердцях польської буниці, які загреють душу нашої молоді частин захопленням та просвітленням національної свідомості.

Гарні наслідки прав талановитого артиста показалися на останній вечір, що

вівштували "Просвіта" для 1. лютого в п. р. в салі місцевої гімназії. Гарно складено програма вечірка, старанні і нові занудування в своїй праці виконання учесників, підсвітність добре знайомих підтримували глядачі.

Репродукції складалися з музики, співом соловими та хору і розкішно поставленими національними танців.

Пані О. Левицька, що, до речі кадручи, показала надійніше праці для цієї вечірки; майстерно виконала на ролі почнути на українськімотиви муз.твори Заремба. Добре техніка і продуманість у виконанні шансонів дозволили нам право слодуватися почуті в її грі красі творів наших композиторів.

Цінні здобутки своєї праці показали учні авраменківської школи. Серед них не аби яким хистом визначився п. М. Даркович; у виконанні "Чумака" і "Запорожця" він виявив добре спланування техніки, легкість а заразом виразність і художні пластичність рухів.

Цікаві азарти власної творчості показали глядачі в двох соловіх вистуках на мотиви коломийки пана Бойчука і Бончуків. Талановиті учніці Авраменка показали добрий смак і темперамент, треба порадити тільки їм уважніше додержувати стило простоти.

Решта школи в групових виступах не чом зі свійкою інструкторами В. Іванюків, П. Дзерківською, Радошевицькою, Паренюком і Білошевичем відмінно витримала іспит і показала себе з найкращого боку.

Представники вокальної частини програми всі виявили дуже добре голоси і добрі стартові відношення, але, що декому з них бразує ще школи і знайомства з добром репертуаром. Найкращі зразки артистичного співу, а особливо виразної діяльності дав п. м. Пантекевич у виконанні цієї токолі в Лисенського репертуару.

Ми сподівамося, що шановні мешканці і п-н О. Левицька стануть до помочі нашої молоді в її музичній освіті. В особах п. п. Л. Шурко, Петровичів і М. Ольхового вони мають добрий грунт, багатий голосовий матеріал і проджене художні чуття; такожі саме показали себе їх молоді дебютанти в соловісних, дуеті і троє.

Усіх виконавців, особливо танцюристів, публіка нагороджувала ряснimi оплесками.

Цілий вечір відмінною пристою є сердечність. Моральний і матеріальний успіх вечора та ширя подяка присутніх була нагородою тим, що вінчаливши його. Більш би таких розуміння гарячих розявлів для нашої молоді.

З чистого прибутку від вечора Рада "Просвіти" призначила сто місяців марок на дбамою артистові В. Авраменкові, що перебуває в цей час хворій в лікарні у Львові. Нехай цей доказ адміністраторів для свого чинітелів і пошані громадянств до цієї праці додаст талантоватому артисту нові сили для дальнішої праці.

В. Лісовий.

НОВИНКИ.

"Сабота". Польська преса подає її "Підгорічі" вірдом особи відомі з польською читальню, в якій відбувається аматерська вистава, поблизу присутніх Польщі та стрільців з карabinами рушниці деком з членів читальні. Предметом є цей факт, як новий "сабота" української бойків.

"Нова поштова тарифа". Від 16. лютого обов'язує така поштова тарифа в Польщі: Лист звичайний 200 тисяч, поштова карта 110 тисяч, поштова переказ 30 до 300 тисяч; за поручення, за ревізії, за зміну адреси і рекламизацію 400 тисяч; розбірка окрім звичайної складати ще 40 тисяч; за доручення почтових переказів від 30 до 400 тисяч; за доручення відомих переказів 3 до 210 тисяч; за доручення пакетів 200 до 400 тисяч; за граничні листи 350 тисяч; карти 330 тисяч; до Австрії, до Чехословаччини, Румунії і Маджарщини лист 425 тисяч, в карті 200 тисяч; за телеграмму за слово 150 тисяч, найменше 1,400:000; телеграфічна 425 тисяч за слово; пресова телеграма 50 тисяч за слово.

"Епідемія саномбістів у Львові". Для 15. II. в у. Львові зважувадо два парадки саномбістів: При вул. Рідберській відбулася 17-тичесів Марія Крістіаніч. При вул. Академічній 4. 24. парадок саномбістів Юлія Гудівіч. У обидвох парадках причинюю саномбістів підозрюють узяти умови життя.

"Із залишнічого руку". По усіх місцях світу відомою залишнічою комісією на лінії Тернопіль-Шаргородськ-Львів, Львів-Бережани, Львів-Підгірці, Стебник-Трускавець.

"Польська земства передом". В Тернополі залишено особливий рух на усіх польсько-українських кордонах. Всіх торговців, кому відомою комісією на лінії Тернопіль-Шаргородськ-Львів, Львів-Бережани, Львів-Підгірці, Стебник-Трускавець.

"Земства залишнічий тарифи". З дій 14. п. а. у Варшаві оголосено новий залишнічий тариф, який використовується з пакетом на 3000 точок від попереднього тарифа. Супроти цього залишнічий тариф діє з 15. II.

— Накладом "Народного Базару" —
в Польщі вийшла з друку книжка

Кожній з погодженої власного видавця має Базар в Перемишлі такі видання: ОРЕСТ АРДИКОВИЧ: ОВ у рідному краю та на дому 070; Д-р АЛЬФРЕД СІБІР: Польсько-український — переклад Д-ра Івана Мандича, 1-го; Д-р АЛЬФРЕД СІБІР: Польсько-український — переклад Павла Воронішевського, 025; Сольські: Випуск І. С. Людвікевича: 1. Піду вітч., 2. Табак. 3. Сти дитини моя. — Випуск П. С. Фогестіна: В ім'я твоє, 030; Б. Вакхані: Сирія і соловей, 030; С. Людвікевич: Великостіна п'єса, 030; УЛЯНА КРАВЕНКО: Польські — поезії для дітей, 025; В дорогу, 025; С. Татух: Зенити художників в Україні 020. Замовлення світи: Н. Базар, Перемишль, вул. Носцівська ч. 5.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

Нова валюта в РСФСР.

Рада Народних Комісарів СРСР рішила дні 15. лютого п. о. припинити друкування большевицьких грошових знаків від 1923 р. Знаки ці наразі зберігають характер обігових середнів аж до окремого розпорядку, який упразднить їх використання. Тепер находяться в обороті скarbові білети на суму 1, 3 і 5 рублів а в найближчих дніх мають поєднатися в обігу срібні більони.

Політичність Троцького.

"Daily News" розпочала друкувати цілий ряд статей про устрій Росії. В статтях цих говориться про те, що серед російського селянства велике незадоволення з надмірних податків. Газета підкреслює, що мимо незадоволення появлення большевицького уряду тепер неможливе завдяки величезній популярності в масах Троцького, який ніби то склонний до більше поміркованої комуністичної внутрішньої політики.

Конференція Балтійських держав.

В п'ятницю 16. лютого почалася у Варшаві конференція балтійських держав. В конференції беруть участь естонський та латвійський міністри заграницьких справ. Оба міністри принесли представників варшавської польської преси та заявили, що їхні уряди пружують до складного спілкіття з Польщею і висловили побажання як цайкрайного злагодження в короткому часі польсько-литовських непорозумінь, та злагодження напруженних відносин.

Спроба нових безпосередніх переговорів.

"Нас фр. Пресе" комунікує за

Українські переговори до переходу і писання С. ТАТУХА.

в котрій віститься 425 різних величин, багатьох 2-3, багатьох 2-30 і под. картки 010).

ВІЕН: Тарас Шевченко — літературна студія — переклад Д-ра Івана Мандича, 1-го; Д-р АЛЬФРЕД СІБІР: Польсько-український — переклад Павла Воронішевського, 025; Сольські: Випуск І. С. Людвікевича: 1. Піду вітч., 2. Табак. 3. Сти дитини моя. — Випуск П. С. Фогестіна: В ім'я твоє, 030; Б. Вакхані: Сирія і соловей, 030; С. Татух: Зенити художників в Україні 020.

Замовлення світи: Н. Базар, Перемишль, вул. Носцівська ч. 5.

паризьким „Его де Парі", що останніми дніми роблено поважні спроби для того, щоби навязати безпосередні французько-німецькі переговори. Однак спроби не увінчалися успіхом.

Відкриття нової конференції.

Дні 14. лютого відкрито в Римі скликану Союзом Народів міжнародну конференцію в справі обмеження морських зброян. Були заступниками: Бельгія, Бразилія, Іспанія, Англія, Франція, Італія, Японія, Швеція, Чехословаччина й Уругвай. Своїх експертів а не заступників вислали слідуючі держави: Аргентина, Чіле, Данія, Греція, Норвегія, Голландія і Росія. Взагалі у відкриттю взяло участь 20 уповноважених представників і 40 технічних знатоків. Від секретаріату Союзу Народів взяло участь до 30 всіх функціонарів та експертів. Конференція має тривати кілька тижнів. Засідання не будуть публичними. Висліди конференції не будуть комуніковані пресі тому, що наперед підуть до відповідної комісії Союзу Народів.

Новий президент чеського Сенату.

На місце уступившого зі становища президента чеського Сенату К. Прашека вибрано дні 14. лютого ц. р. нового президента Венцеля Донаша. Попередник Донаша уступив завдяки відомій афері спекуляції спіром. Донатові не перешкодило не при обняттю свого становища похвалити свого попередника за його велику працю й заслуги для Сенату. Похвала ця рикнула бучу в боку німецьких сенаторів, що при голосуванню подали чисті картки.

ОСТАННІ ВІСТИ.

Дінісі шін. Соснівського.

През. Войновські на внесення прес. ради мін. Грабского звільнів ген. Каз. Соснівського з уряду мін. військ. справ. Рівночасно видали ген. інспектора піхоти ген. Вл. Сікорського мініструм військ. справ.

Ілонія не визнала Совітів

Н. Вр. ТГТ." звідомлює в Москві: Комісаріят для загр. справ офіційно відібрав екзекутор японському конзулу в Лагівостоці. Його відтепер уважатимуть приватною особою, що не сповідає офіційних функцій. Зроблено це тому, що розвіялися переговори Йоффре з Кавакамі в справі визнання Совітів Японією в з причині визнання їх Англією й Італією. Японським представникам у Томську й Київ відбереться також екзекутор.

Протисовітські процеси в Палаті Громад.

В Палаті Громад закінчилася дискусія в справі визнання Совітів. Бодуїн відзначив, що Совіти бажають кредиту, щоби вдергатися при владі. Бальфур заявив, що хоч совітсько-англійські власнини покрачали, Совіти ведуть величезну інтенсивну протианглійську пропаганду в країні Вел. Британії. Керзон говорив, що таєрішній характер совітського правління не викликує довіри. Грін підкреслив, що совітське правління не править з волі народу, але брутальною силою. Совіти вовинні в відношенні до Англії гостро додержувати принципу недопускання пропаганди. В

звуку не прийшло її переходити тежкі проби, як у останній війні.

Заміщення Балтійською конференцією.

Дні 17. ц. р. замкнено в Варшаві конференцію балтійських держав. Фінляндський й естонський міністри заграницьких справ вийшли вже з Варшави.

Америка відмінно відповіла на довги.

Шікаго Трібюн* пише, що комісію для сповіді заграницьких послів скликано, щоб до Італії, Франції й інших держав, котрі затягнули довги в Задніх Державах, вислати відповіді, аби приступили до консолідації воєнних довгів і залагаючих процентів. Іде тут загалом про суму 7 і пів мільярда доларів.

ОНОВІСТКИ.

За оголошенням Редакції не відповідає.

Великий й гучний забвін: конфесії в виставі, чайні вечери, то-що здавалися на початку року (особливо «жіночі сімі і діти») п'єни українського комітету як у Львові так і в краю, а лише мало відмінно було, щоб хтось в Віориціні зложив даток і після багатого відпив на "Рідину Школу", як це постаювали ухвали Загального Збору УПЦ. з дні 25. лютого 1921 р. Принципи, що не стались не написо, тільки зі згадкою у нас байдужності. понагадуюмо всім Віорицінським тихі уділувати цей гороховий обілок і робити їх уважніми на пасіції циклу відомств, яким з відмінної якості через віорицінські ухвали належать відомі землевласники. Коли ти це пригадаєш, оставляй без усіх, буде звичайно здивувати яким чином сповісти були — УПЦ. Секція "Рідини Школи". 1421 1-1

Пріблі оголошенні.

ШОЩУКЮ свого начо. Дмитра Росо-дочкого (уродженого в Дарницькому Регаті), котрий дні 25 лютого 1919, відійшов з Телеф. Сотнію 11 Брандізі У. Г. А. сот. Шільсера на Вл. Українськ. Хто з Віорицінськіх та інших землевласників на пасіції циклу відомств, яким з віорицінської якості через віорицінські ухвали належать відомі землевласники? Неподіл Гладікова, Гонія в. Болехів. 1421 1-1

ВЛОВА по свіччиніку з більшим хлопком глядає місця господарі у свіччині або підуть в місці. При тім рада пристити пару своїх меблів і начинки. — Неподіл Гладікова, Гонія в. Болехів. 1421 1-1

ШОЩУКЮ інструктора (кі) до хлопка з приготовлюючою класи: о. М. Ганкевич. Більше золоте п. в м'сн. 1417 1-1

ФУТРО нова, підлітка на пізньому житті, дешево до продажі в кухні різьблені побити П. Картига, Курків 11 а. 1413 2-4

ПОТРІБНИЙ зараз інструктор до 2 днів II. р. сев. учит. і III. гімн. до кінця року шк. Згодом звіт з поданням усіх по міністру відмінних листів слані до Уряду парох. в Лаговицях зарічних в. Журавлю. 1407 3-3

ОГОЛОШЕННЯ.

1396 1-10 ДЕНТИСТ
ЯКІВ НАСС

б. співроб. дент. заведення проф. лікарського учи. д-ра Болеслава, приймає в заведенні

— вул. СИНІСУЧНА Ч. 17. —

Штучні зуби в кавочку, золоті після американської системи. Пашкетів з провідців подають в найкоротшому часі.

ЛІЧІВКА

Надійши все до фабрики відмінні зважені форми додерібок від стоматологічної кімнати, які приймає склад при вл. Маріїнській 8, вул. Казимирській 25 і вул. Городоцькій 12. Перша кімната фабрика кавочок Рудольфа Найдельта Бальнова 3 1420 в. 1-4

Інформація про залогу

Інформація про залогу